

XX. évfolyam 47. szám
A.D. 2015. május

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

Ma már ismeretlen, nem használatos fogalom a „váro vasárnap”. A múlt században így emlegették a húsvét utáni 6. vasárnapot, s az azt követő hetet – böjti időszakot – a „Szentlélek ádventjének”. Az ország különböző tájain sokféle ősi, népi hagyomány, szokás kapcsolódott a korábbi időkben a pünkösdi időszakhoz. Valamilyen formában minden népnél megtalálható a tavasz megünneplése.

Az egyház ezeket a vallási rítusokat nem törölte el, hanem megtöltötte keresztyén üzenettel, erősen hirdetve a Szentlélek ajándék voltát és megújító hatalmát. A liturgia-történetből tudjuk, hogy voltak vidékek, ahol a húsvét és pünkösöd közötti időt „zöldfarsangnak, bárányfarsangnak” nevezték, amikor zöld ágakkal díszítették a templomokat, kitűzték a ruhára vagy a kalapokra, és szinte „kötelező” volt az örvendezés. A miséken, istentiszteleteken a szél zúgását, a Szentlélek eljövetelét kürtökkel, harsonákkal utánozták. A tüzes nyelveket helyenként égő kócokkal jelképezték, amelyeket a templomok padlásáról a hívek közé dobáltak. E veszélyes szokást több helyen rózsza vagy szentetlen ostya hullatásával cserélték fel. Néhol galambokat engedtek szét a templomban. Iraeneus (lyoni püspök, élt 140–220) írja: „a száraz föld sem hoz termést, csak akkor, ha

nedvességet kap és ekként mi is, kik eleve száraz fák vagyunk, sosem teremhetünk életet az odafentről való eső nélkül. De ha a pünkösöd szellemében hívjuk magunkhoz a Lelket, akkor eltölt bennünket, mert megszokta, hogy lakása legyen az emberek között, s a vénültségből megújít minket Krisztus újdonságára.”

**Ő valóban a mi Pártfogónk.
Nem kell egyéb, csak hogy
befogadjuk.**

Óriási szükségünk van rá ma is, hiszen – valljuk meg őszintén – gyakran elakadunk az Apostoli Hit-

vallás harmadik hitágazatánál. No, nem mintha nem tudnánk elmondani a szövegét, vagy nem tudnánk a „Kicsoda a Szentlélek?” kérdésre a konfirmációs kátébeli választ. A többi ünnep életünkkel való kapcsolata egyszerűbb: karácsony a szerető Istent, nagy-péntek a megváltó, húsvét az életmegtartó Istent láttatja velünk.

De mi van pünkösöd mögött? Megnehezíti a megértést, hogy sokan a Lélek valóságát összekeverik más fogalmakkal. Azonosítják azt a megtisztult emberi lélekkel, az emberi akarattal, valami jó irányú szellemmel – megfosztva személy voltától. Ha hitünk és életünk világából hiányzik a Szentlélek, akkor olyan alapvető kérdések kell, hogy szorongassanak: van-e mennyei Atyám, lehet-e megváltó Krisztusom? Hiszen ismerjük Krisztus két fontos kijelentését: „senki sem mehet az Atyához, hanem csak én általam” és „senki sem nevezhet engem úrnak, hanem a Szentlélek által”. Oly jó lenne, ha mi is tartanánk „várovasárnapot”, vagyis komolyan vennénk, hogy ha életünkben hiányzik a lelki fejlődés, ha nem működhet bennünk a Lélek, csak egy helyben vesztegelünk. Ennek a lelki félbemaradottságnak bénító érzése oldódhat fel pünkösdben.

A Szentlélekre való őszinte várákozásunk közepette éljük át, hogy Ő valóban a mi Pártfogónk. Aki ma talán nem szélzúgásban, hanem egyszerűen és csendben adatik. Nem kell egyéb, csak hogy befogadjuk. Nem embererő, nem fejlett, kicsiszolt képesség, nem tiszta lelki belátás, hanem Isten Lelke adatik ma is nekünk. „Örüljünk azért Őneki, mondván szép ékes éneket, felmagasztalván Ő nevét örökkön-örökké.” (Evangélikus Énekeskönyv, 235)

Pünkösd

Piros pünkösd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsza-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.
Hogy először tűnt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.
Piros pünkösd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkódó szívének,
Hogy ki tévelyeg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.
Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!
Piros pünkösd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!

Reviczky Gyula

HOGYAN KEZDŐDÖTT?

KÉPZELT RIPIORT EGY REFORMÁTORRAL

– BEMUTATKOZIK LUTHER MÁRTON

Zászkaliczky Pál

Márton nevű unokatestvérem mondta egyszer háromévesen, hogy „családunkban két Marci van, én és a Luther Marci”. Mi, magyar evangélikusok is úgy tekintünk rád, mint tiszteletbeli magyarra, minden gyülekezet a magáénak vall. Ugye, ezt nem sérelmezed? Azért állítottam össze ezeket a kérdéseket, hogy kicsit jobban megismerjük reformátori tevékenységed indulását. (Luther válaszait saját szövegeiből válogattam és idéztem.)

Úgy tudom, hogy eredetileg nem készültél egyházi szolgálatra. Hol találkoztál először Isten üzenetével, és az milyen gondolatokat indított el benned?

Még Erfurtban, fiatal magiszter koromban, a Biblia olvasása közben – nagy aggodalmamra – odáig jutottam, hogy a Szentírás pusztá szövege alapján a pápaság sok tévelygésére rájöttem. Ennek ellenére az erfurti könyvtárban ilyesféle gondolataim támadtak: „Mégis lám, milyen hatalmas a pápa és az egyház tekintélye! Egyedül te lennél okos? Háttha tévedsz?” Az ilyen megfontolások akadályozták a Szentírás olvasásában.

Hogyan lett az egyetemi hallgatóból szerzetes?

Egyszer Erfurt közelében, Stotternheim falu mellett hatalmas vihar lepett meg. Közvetlenül mellettem csapott le a villám s engem félelem fogott el, hogy hirtelen, megtérés nélkül kell meghalnom. A haláltól körülvéve Szent Annát hívtam segítségül és megfogadtam, hogy kolostorba lépek: „Szent Anna segíts, én szerzetes leszek!” Később mégis megbántam a fogadalmat, s ezenfelül sokan le is akartak beszélni tervemről. Atyám is nagyon haragudott fogadalmam miatt, én azonban ragaszkodtam elhatározásomhoz. Azt gondoltam, hogy a kolostort sohasem fogom elhagyni. Így teljesen meghaltam a világ számára.

Az ágostonos rend az egyik legszigorúbb életvitelt követelte a barátoktól. Milyen volt az életed az erfurti kolostorban?

Az bizonyos, hogy jámbor szerzetes voltam és a szerzetesi szabályokat olyan szigorúan tartottam meg, hogy elmondhatom: Ha valaha is egy szerzetes a mennybe jutott szerzetesi élete által, akkor én bizonyosan a mennybe jutottam volna. Mert ha tovább tartott volna, halálra gyötörtem volna magamat virrasztással, imádkozással, olvasással és egyéb munkával. A szerzetbe lépve könyveimet eladtam. A szerzetesek egy vörös bőrbe kötött Bibliát adtak a kezembe. Hamarosan annyira otthonossá lettem benne, hogy tudtam lapról lapra hol mi van, és ha egy mondást idéztek, azonnal tudtam az első pillanatban, hogy hol van megírva. Nem is tetszett nekem akkor semmiféle más tanulmány, mint a szentírási tudományok.

Hogyan következett be gondolkodásodban a fordulat?

Teológiámat nem egy csapásra tanultam meg, hanem lassankint mind mélyebbre és mélyebbre kellett hatolnom. Eleinte valahányszor olvastam és énekeltem ezt a szoltárigét: „Igazsággoddal szabadíts meg engem” (Zsolt 31,2), mindannyiszor megrémültem. Ellensége voltam az ilyen ígéknek: Isten igazsága, Isten ítélete, Isten munkája. Mert én csak

azt tudtam, hogy Isten igazsága az ő szigorú ítéletét jelenti. És most éppen ő szabadítson meg engem a saját szigorú ítéletétől? Így örökre elkárhoztam volna. Ha Isten igazságos, akkor büntetnie kell. De amint egyszer ebben a toronyszobácskában tépelődtem ezek fölött az igék fölött: „Az igaz ember hitből él” (Róma 1,17) és „Isten igazsága”, Isten kegyelméből ezt gondoltam: Ha nekünk, mint igazaknak, hitből kell élnünk, és ha Isten igazsága minden hívőnek üdvösségére van, akkor az nem lehet a mi érdemünk, hanem csak Isten irgalmassága. Mert Isten igazsága az az igazság, mellyel minket Krisztus által igazazz tesz és megvált. Így ezeket az igéket megszerettem. A Szentírás értelmét ebben a toronyban tette világossá előttem a Szentlélek. Kezdtem különbséget tenni a törvény igazsága és az evangélium igazsága között. Amikor az igazi különbségre rájöttem, hogy tudniillik más a törvény és más az evangélium, akkor átküzdöttem magam a nehézségeken.

Ezt nem teljesen értem. Hát nem volt elég az a mélyen vallásos életmód, amelyet szerzetesként folytattál? Abban talán nem találkoztál Istennel?

Én az igaz és bűnösöket büntető Istent nem szerettem, sőt ellensége voltam neki. Ugyan- is bármennyire kifogástalan volt is mindenkor szerzetesi életem, Isten előtt bűnösnek éreztem magam, lelkiismeretem állandóan háborgott és semmiképpen sem tudtam abban bizakodni, hogy őt az én elégtételeim kiengesztelik. Most kezdtem megérteni, hogy ennek az igének: az evangéliumban Isten igazsága jelentetik ki, az az értelme, hogy ez az igazság elfogadott igazság, mellyel minket a kegyelmes Isten igazazz tesz a hit által. Ekkor úgy éreztem, mintha teljesen újjászülettem volna s mintha tárt kapukon magába az Éden- kertbe léptem volna be. Erre előttem az egész Szentírás más értelmet nyert. Ezután emlékezetből átfutottam az egész Szentírást és egyéb kifejezésekből is összegyűjtöttem az idevágó igéket. Így pl. „Isten munkája” az a munka, amit Isten véghezvisz bennünk, „Isten ereje”, mellyel ő minket megerősít, „Isten bölcsessége”, mellyel ő minket bölcsékké tesz.

A reformáció indulását a 95 tételéd közzétételétől számítjuk, még ha talán nem is ez a legjelentősebb teológia munkád. Hogyan született és mi a lényege ennek az iratnak?

Ebben az időben prédikátor voltam a wittenbergi kolostorban. Fiatal doktor voltam, azon tüzesen, ahogy a kohóból kikerültem, s nagyon szerettem a Szentírást. Kezdtem lassan az embereket lebeszélni a búcsúkról és megmagyaráztam, hogy mi a kegyelem és bűnbocsánat. Ekkor levelet írtam a magdeburgi püspöknek és mellékeltem a 95 tételemet: 1. Amikor Jézus Krisztus a mi Urunk és Mesterünk ezt mondja: „Térjetek meg!” (Máté 4,17), azt akarja, hogy híveinek egész élete megtérés legyen. 94. Buzdítani kell a keresztyéneket, hogy kereszten, halálón és poklon át is követni igyekezzenek fejüket, a Krisztust. 95. És inkább abban bizakodjanak, hogy sok háborúság által jutnak a meny- nyek országába, mintsem hogy magukat hamis béke bizonyosságával áltassák.

Hogyan fogadták egyházújító munkásságodat a rendben?

Amikor először támadtam meg a búcsút, és az egész világ tágra nyílt szemmel azon mor- fondírozott, nem estem-e túlzásokba, eljött hozzám a prior és helyettese bejövve a nagy zenebonától, s kérleltek, ne keverjem szégyenbe a rendünket. Ekkor így válaszoltam: kedves atyáim, ha ez az ügy nem Isten nevében kezdődött, akkor hamarosan elbukik. De ha az Ő nevében kezdődött, akkor hagyjátok, hogy végigvigye. Erre elhallgattak, s az ügy ma is ugyanúgy halad, s ha Isten akarja, fel is fog gyorsulni, míg célba nem ér. Ámen.

Remélem, hogy még sokáig fog haladni Isten akaratából az evangélium ügye. Itt Rákosmentén is. Úgy legyen!

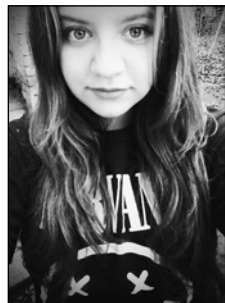

Bartos Dominika Diána

Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt győzelmes jobбомmal támogatlak.
Ézsaiás 41,10

Cseri Adrienn

Szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által
Római levél 5,5

Fagyal Alex

Bízzatok az Úrban mindenkor,
mert az Úr a mi kösziklánk mindörökre!
Ézsaiás 26,4

Juhász Merse

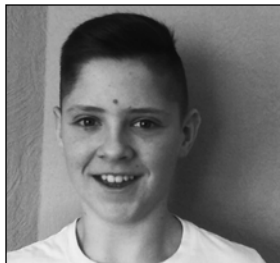
Ne engedd, hogy a gonosz legyőzzön,
hanem Te győzd le a gonoszt jóval!
Római levél 12,21

Kovács Réka

Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.
1János 4,19

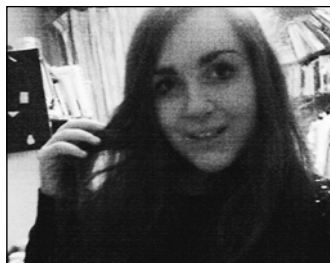

Mayer Martin

Az Úr megőriz téged minden bajtól, megőrzi
életed.

Zsoltárok 121,7

Nagy Réka

Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert
miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját.

Jakab 1,12

Schleckmann Márk

Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy
bizonyosságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az
igazságból való, hallgat az én szavamra.

János 18,37

Szabó Bernadett

Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.

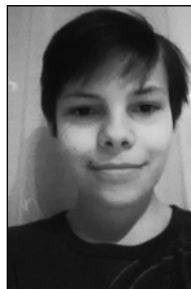
Zsoltárok 23,3

Takács Bianka

Légy hű mindhalálig, és neked adom
az élet koronáját.

Jelenések könyve 2,10b

Tizmár Zsolt István

Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm
erőtlenység által ér célhoz.

2. Korinthusi levél 12,9

A hirdetésben vasárnapról vasárnapra ezt hallhatják a templompadokban ülők: „Az ifjúsági óra pénteken 18.00-kor kezdődik”. A rendszeres templomba járók azt is többször hallották már, hogy minden hónap utolsó vasárnapján, Keresztúron a gyülekezet teremében 16.00-tól ifjúsági istentiszteletet tartunk. Azt azonban talán jóval kevesebben tudják, hogy mi van e mondatok mögött.

Megpróbálom – a teljesség igénye nélkül – összefoglalni, mi mindent szokott csinálni a Keresztúri Ifi az ifjúsági óra keretein belül és azon kívül: teaházakban, kávézóknak, cukrászdákban beszélgetni. Margitszigeten vagy a Merzse-mocsárnál piknikezni. Mozizni, túrázni, szabaduló szobából kijutni; Bécsbe, Hamburgba vagy éppen Finnországba eljutni. Mézeskalácsot sütni és sushit készíteni. Énekelni, bábozni, karácsonykor egy kis színdarabot előadni. Bebarangolni a láthatatlan kiállítást, megnézni az óriási Miniverzum-terepasztalt. Finn fiatalokkal barlangászni, sétahajózni, várost nézni. Szélrózsa találkozóra menni. Bibliai szakaszokról, etikai kérdésekről beszélgetni, vitatkozni. Mátrában bőrig ázni, az Őrségben tábor tüzet gyújtani, a Bakancsos utcában kerti partizni. Előadásokat hallgatni a csillagokról, más vallásokról, távoli országokról. Tévében szerepelni. Egész estén keresztül társasjátékozni. Strandolni és csocsózni. Megismerni a láthatatlan színházat és egy „faluportya” során Őrimagyarósd szépségeit. Vetélkedő keretében felfedezni a keresztúri templom titkait. Nosztalgia villamoson utazni Budapesten, egy kis busszal vagy repülővel átszelni fél Európát.

A különféle programokban, beszélgetésekben egyaránt ott vannak a mindennapi, valamint a keresztény élet kérdései, örömei, problémái és sikerei is. Nemcsak az áhítatokon, istentiszteleteken kerülnek elő a hitünk kérdései, hanem minden ifis eseményt finoman átszönek ezek a gondolatok. Bárki csatlakozhat ehhez a közösséghez, mindenkit szeretettel várunk!

Idén nyáron két nagy eseményre készül gyülekezetünk ifjúsága. Június végén a finn testvérgyülekezeteinket látogatjuk meg egy bő másfél hetes út keretében. Erre az útra sajnos már beteltek a helyek, de a nagyvelegi nyári táborra (július 13–18.) még lehet jelentkezni. Akit érdekel a tábor vagy a többi ifis esemény, a részletekért keressen engem személyesen, telefonon (06-20-824-49-12) vagy e-mailben (aron.kovacs@lutheran.hu).

„A CSEND IDŐNKÉNT TÖBBET AD”

– NAGYHÉT HELSINKIBEN

Darvas Anikó

Nagyvárosban tölteni a húsvéti ünnepeket számtalan lehetőséget rejt magában. Protestáns nagyvárosban pedig (már amennyire Helsinkit a maga 50% körüli egyháztagságával annak lehet még nevezni), annak az az előnye is megvan, hogy fel sem merül a kérdés: a gazdag lelki kínálatból melyiken „szabad” részt vennünk, mi az, ami a „miénk”.

Idén nagycsütörtök estére a helsinki Agricola-templomba, a Tamás-mise úrvacsorás istentiszteletére volt meghívásom. Nálunk is sok helyen megvan az a (talán a középkori ferencesektől eredő) szokás, hogy nagypéntekre eltüntetjük az oltár díszzeit, fekete lepelbe öltöztetjük még az oltárképet is. Ami új volt számomra, ahogyan ezt a finnek a nagycsütörtöki liturgiában közösen végezték el: az oltáron égett egy Jézus-gyertya, és még 12, a tanítványokat jelképező gyertya. Az úrvacsorát követően, ahogyan az evangéliumban is következik, a liturgus elmondta, hogy vacsora után a tanítványok közül egy – Júdás – eltávozott, elárulta Jézust... és ekkor eloltotta az egyik tanítvány-gyertyát. De nagyon megérintett, hogy a liturgus ezután nem állt meg, hanem folytatta: és a tanítványai mind magára hagyták – és sorra eloltotta a többi tanítványt jelképező gyertyát is. Majd nagypéntek felé irányítva most már minden tekintetet, a liturgiában segédkező lelkészek „átöltöztették” az oltárt – lekerült róla minden virág, eloltott gyertya, és az úrvacsorai készlet is. Fekete terítő került rá, és már csak a kereszt és a Jézust jelképező gyertya maradt rajta. Egyedül Jézus, a kereszt tövében, nagypéntekre készülve.

Nagypéntek délből a Dóm-templom kriptájában tartott taizéi jellegű imaórán vettem részt. A rövid, sokszor ismételt, egyszerű szövegű és dallamú énekekből, imádságból, igeolvasásból és csendből álló alkalom közel hozta hozzám a szenvedéstörténetet. Ahogy mondani szokták, nem kell mindig a szavainkkal túlbonyolítani az ígét, a csend időnként többet ad. Az igeolvasás után tartott 5-10 perces csendesség lehetőséget teremtett arra, hogy kit-kit úgy szólítson meg az Isten, ahogyan arra neki éppen szüksége van. Amit ezen a nagypénteken megértettem az evangéliumból, az az volt, hogy nem tudunk a világban minden szenvedést megszüntetni, eltüntetni. Jézus szenvedését sem tudták az őt az utolsó pillanatig kísérő asszonyok és a szeretett tanítvány (talán János) enyhíteni. De a feltámadásnak ők lettek az első és közvetlen tanúi. Az asszonyok és János – ők látták meg az üres sírt, ők találkoztak vele a sír közelében, ők, akik kibírták, hogy ott maradjanak a szenvedő mellett, kísérjék, és átéljék annak a fájdalmát, hogy nem tudnak segíteni, csak jelen lenni a fájdalomnál.

Nagypénteken este pedig részt vettem a Helsinki belvárosában rendezett *Via Crucison*. Nem egyedül. 10, más becslések szerint 20 ezren voltunk. Hatalmas tömeg kísérte végig három helyszínen a passió történetét. Mondanám, hogy nézők voltunk, és az első helyszínen ez még nagyjából így is volt. Bennem a Pilátus-jelenettől fordult át ez a „szereposztás”, mert mikor Pilátus feltette a kérdést, hogy *kit engedjek szabadon*, felmerült bennem, vajon fel vannak-e készülve a színészek arra, ha most a tömeg mégis Jézust kiált. Mit tenne a Pilátus-szereplő, ha mi most itt sok ezren Jézust ordítanánk? És egyikünk se kiáltott. Megkérdezte, *mit csináljak Jézussal*, és a színészek szájából jött a válasz: *feszítsd meg!* Mi pedig birka tömeg módjára hallgattunk, és bár valószínűleg nem csak az én fejemben-szívemben fordult meg, mégsem kiáltott fel senki, hogy *engedd szabadon*. És innentől nem nézője voltam a történetnek, hanem cinkos bűnös, aki magam is tehetek róla, hogy Jézust megfeszítik.

MOZDULJUNK AZ ESŐ ALÁ!

Erdészné Kárpáti Judit

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” (Galata levél 5,22–23)

A mikor a fentieket hallok vagy olvasom, megesis, hogy összerándul a gyomrom. Kicsit megijeszt, hogy nem mindig ezt látom megvalósulni az életemben. Aggódni kezdek: nem is vagyok igazán hívó ember, ha nem termem ezeket?

Magunk elé képzelhetünk egy szőlőszemet, amelyből kicsit zöld, éretlen állapotában is kinyomkodhatunk némi levét. Viszont ha a szükséges időjárás, környezeti feltételek és az idő teljesen megérleli a fűtöt, akkor több és ízesebb, élvezhető nedű nyerhető belőle. Amelyből szakszerű kezeléssel további „áldás” is fakadhat: must és bor...

A Lélek gyümölcse tehát a sok felsorolt szép, kedves, vonzó cselekedet, vonás. Nem véletlen a példa: a gyümölcsfa sem tesz sokat a gyümölcsért. A tápláló talaj, a napsütés, a csapadék hozza elő az eredményt. Akkor nem szükséges semmit tennem, csak állnom-álldogálnom Isten ege alatt és várnom a szelíd esőt és a gyümölcsöket?

Én azt tapasztalom, hogy egyrészt így van. Másrészt ki kell tennem magam a jó hatásoknak. A fa ott marad, ahova ültetik, mi viszont megkaptuk azt a szabadságot, hogy a felhő vagy a napsütés alá mozduljunk, oda, ahol az Úr jobban meg tud áldani. Nem várhatjuk, hogy a Szentlélek hangja hatékonyan, élő módon szóljon a lelkünkben, tanácsoljon, vezessen, ha nem olvassuk a Bibliát, amin keresztül a legtisztábban szólhat. Elzárjuk magunkat a rügyet, virágot és gyümölcsöt fakasztó esőtől, ha nem hallgatjuk az Ige

magyarázatát, nem mozgunk Krisztushívó emberek között.

Ennek az ellenkezője is igaz, és ez a biztatásom most: a Lélek egészen személyesen szólni fog, ha nyitottsággal kezdjük olvasni a Szentírást. Megérteti velünk a lényeges dolgokat, és megmagyarázza, amit eddig nem láttunk át. Ez pontosan a Szentlélek feladata: pártfogásába venni minket. Őt ígérte Jézus nekünk, hogy elküldi „az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz” (János 14,17). Ha bennünk lesz, akkor pedig megtapasztalhatjuk a békességet és a többi gyümölcsöt. Adjuk bizalmunkat, hitünket Istennek, engedjük, hogy tanítgasson életünk eseményeiről és az Ő gondolatairól! Kérdezzük, és válaszolni fog nekünk! Azt ígérte, hogy nem küldi el, aki Hozzá fordul.

A Szentlélekre tekintettel mondta Jézus ezt is a folytatásban: „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok. Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok.” (János 14,18).

És a Lélek megtermi majd a gyümölcsöt, az nem a mi gondunk, mi fogunk a leginkább csodálkozni, és az Urat dicsérni ezért...

Istentiszteleti rend

május 23. de. 9. konfirmációi beszámoló Rákoskeresztúron

május 24. Pünkösd vasárnap: ünnepi úrvacsorai istentisztelet Rákoshegyen, Rákoscsabán, Rákoskeresztúron, Rákoslígyeten a szokott rend szerint

május 25. Pünkösd hétfő ünnepi úrvacsorai istentisztelet Rákoshegyen, Rákoscsabán, Rákoslígyeten a szokott rend szerint

10.30 Rákoskeresztúron **konfirmációi istentisztelet**

június 14. 10.30 tanévzáró istentisztelet Rákoskeresztúron

Tábor

A nyári hittanos tábort **június 16 – június 21.** között tartjuk Gyenesdiáson.

Jelentkezni Nagyné Szeker Éva lelkésznel (tel.: 06-20/824-8021)

vagy az eva.szeker@lutheran.hu címen lehet.

A gyülekezeti ifjúsági tábor (a már konfirmált korosztály részére) Nagyvelegén,

július 13-tól 18-ig lesz.

Jelentkezni Kovács Áron lelkésznel (tel.: 06-20/824-4912),

vagy az aron.kovacs@lutheran.hu címen lehet.

SZOLGÁLATAINK

2015. március 6 – 2015. április 30.

Keresztelés:

Markó Luca

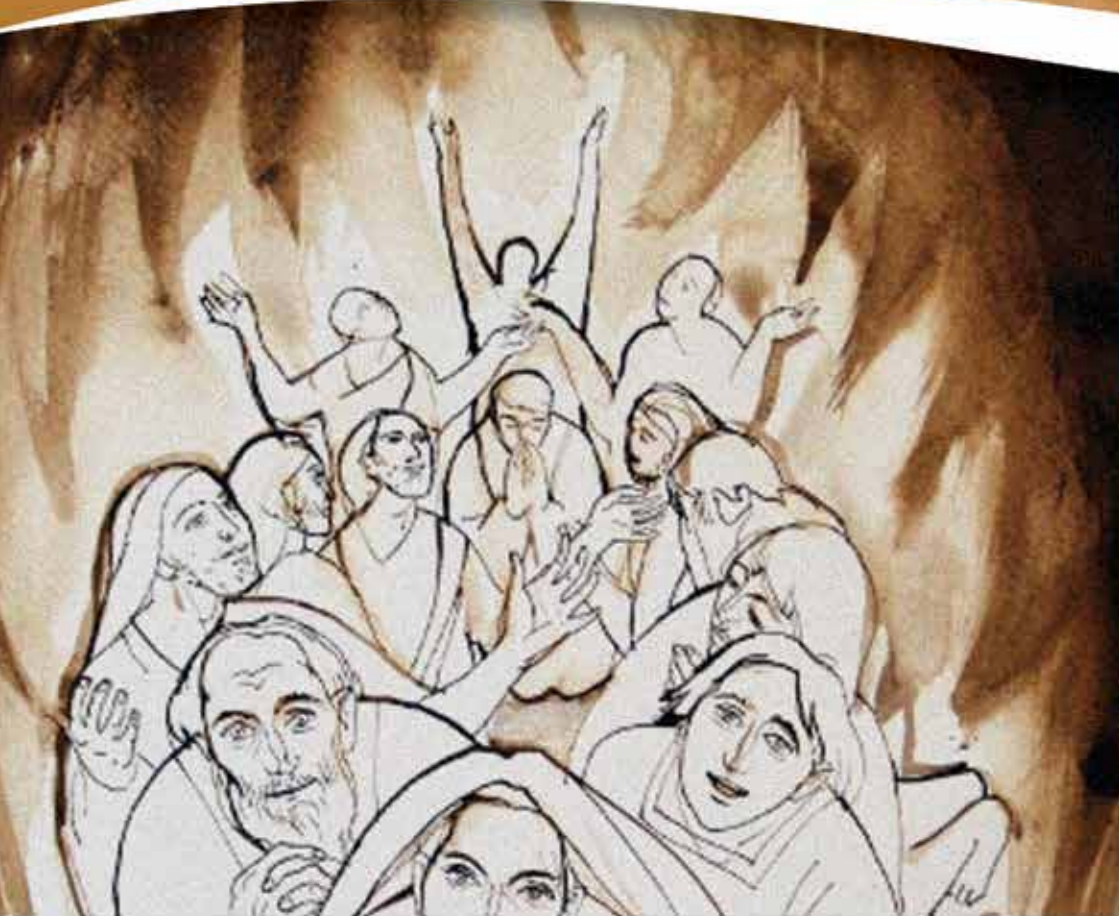
Temetés:

Krisztián Tibor (52), Hernádi Gyula (88), Petrik Mihályné sz. Hangai Erzsébet (74), Novák Jánosné sz. Ruppl Mária (86), Gál Ferencné sz. Hortobágyi Mária (88), Blahó Istvánné sz. Tóth Erzsébet (84), Füzesi Pál (79), Nagy Józsefné sz. Turcsán Lenke (69)

A Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközségben az egyház-fenntartási hozzájárulás összege:

keresettel rendelkezőknek	1.000,- Ft / hónap
önálló keresettel nem rendelkezőknek (nyugdíjasok, nagykorú diákok)	500,- Ft / hónap
presbitereknek	1.500,- Ft / hónap

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkeszti: Mirák Katalin

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>